COL·LECCIÓ BASSAT ART CONTEMPORANI DE CATALUNYA NAU GAUDÍ MATARÓ

LA NAU GAUDI PRESENTA L'EXPOSICIÓ "COL·LECCIÓ JEAN-JACQUES GUÉRON. ART INCONFORMISTA RUS", AMB OBRES D'UNA DE LES MÉS IMPORTANTS COL·LECCIONS PRIVADES DEL MÓN

Més de la meitat de l'exposició són obres inèdites que surten de París per primer cop i que no han estat exposades anteriorment a Europa

La Col·lecció Guéron és referent mundial en obres de Chemiakin i Yankilevsky

Els artistes soviètics dissidents que van refusar el "realisme socialista" els anys 60-70 van tenir la seva font d'inspiració en les exposicions de Picasso de l'any 1956 a Moscou i Leningrad, així com en el Festival Internacional de la Joventut del 1957 a Moscou on, per primera vegada, s'exposaren a Rússia artistes estrangers. Aquesta exposició ofereix una magnífica visió d'aquesta creació

Mataró, Juny 2015.- La Nau Gaudí de Mataró acollirà 125 obres –entre quadres i escultures-, de la Col·lecció Guéron, una de les més importants col·leccions privades d'art rus i la més complerta i representativa dels artistes Chemiakin i Yankilevsky, així com dels períodes inicials de l'anomenat "art inconformista rus". L'exposició, que s'inaugurarà el proper 16 de juny i romandrà oberta al públic fins el 10 de gener del 2016, presentarà 52 obres totalment inèdites, donat que mai abans han estat exposades públicament a Europa.

Jean Jacques Guéron, un dels més reconeguts col·leccionistes d'art rus, té la seu de la seva col·lecció privada a París, i compta amb més de 500 obres entre les que destaquen obres històriques como l'*Autoretrat* de Chemiakin (1986-88) i la *Natura morta* de Krasnopvtsev (1971) exposada al Pavelló de l'Apicultura de Moscou el 1975; la natura morta *Arengades salades - arengades gelades*, un dels pocs quadres que Rabine va portar de Rússia el 1966; o un dels escassos bodegons de Tselkov, així com el seu autoretrat, ambos del 1956; i les quatre pintures de la sèrie *Tema i improvisació* de Yankilevsky, exposades a la tristament cèlebre exposició de Manège a Moscou, el 1962. Totes aquestes bores formaran part de l'exposició que ara s'inaugura.

A la Nau Gaudí, seu habitual de les exposicions de la Col·lecció Bassat, també s'hi presentaran obres de la mateixa, entre les quals cal esmentar un tríptic de la sèrie La Vida de Rembrandt (1989) de Mihail Chemiakin: una obra imponent de 3m x 6m que el pintor rus va realitzar en homenatge a Rembrandt.

Jean-Jacques Guéron, propietari de la col·lecció, suggereix al visitant de l'exposició que "s'endinsi en el difícil context de la creació a la URSS dels anys 1960 a 1980" evitant buscar comparacions amb l'art occidental de la mateixa època, "per bé que certes "confrontacions" poden ser interessants". Segons Guéron "aquests "clàssics desconeguts", tal i com el vaig batejar a mitjans de 1980, avui dia compten amb el reconeixement del seu país d'orígen i en una ironia de la història, com els representants de la segona avantguarda russa".

La Col·lecció Guéron es composa d'obres de la major part dels artistes dissidents russos: Alexander Arefiev –poc o gens representat en altres col·leccions europees- , Eric Boulatov, Grisha Bruskin, Mihail Chemiakin, Ilya Kabakov, Alexander Kharitonov, Dmtri Krasnopevtsev, Valentina Kropivnitskaia, Eugeny Kropivnitski, Lydia Masterkova, Eugeny Mikhnov-Voitenko, Vladimir Nemukhin, Alexander Ney, Anatoly Poutiline, Oscar Rabine, Mikhail Shvartsman, Eduard Steinberg, Oleg Tselkov, Vladimir Weisberg, Vladimir Yakovlev, Vladimir Yankilevsky, Boris Zaborov, Eduard Zélénine, Anatoly Zverev... amb un interès especial pels artistes residents a França com Chemiakin i Yankilevsky, de l'obra dels quals es podrien organitzar exposicions individuals per la gran quantitat de peces presentes a la Col·lecció. Els fons de Jean-Jacques Guéron només els supera, al món, els de "The Jane Voorhees Zimmerli Art Museum", a Nova Jersey (EEUU), pertanyents a la Norton and Nancy Dodge Collection of Nonconformist Art fromthe Soviet Union.

La mostra s'acompanya d'un catàleg prologat per Alexander Borovsky, responsable del Departament d'art contemporani del Museu estatal rus de Sant Petersburg, qui destaca l'originalitat de la Col·lecció Guéron fent esment que el col·leccionista ha buscat en les obres "allò que li parla específicament, sense demanar permís al discurs dominant". Segons Borovsky, el "drama de la representació en l'art rus de dècades recents és el que dicta els temes inherents a la Col·lecció" i creu que els artistes "estan representats només per peces serioses, obres que expressen les qualitats intrínseques de les seves poètiques, *la crème de la crème*"

Diverses de les obres que s'exposen a la Nau Gaudí han participat en exposicions a galeries i museus de diferents parts del món, des dels anys 70 fins avui, entre els que cal fer esment del Museu estatal rus de Sant Petersburg i el Museu del Manège de la mateixa ciutat; el Palau de Congressos de París; la Galeria Tretiakov de Moscou i la Biennal de Venècia de 1977, entre d'altres.

L'exposició ha estat organitzada pel Consorci Museu d'Art Contemporani de Mataró, format per l'Ajuntament de Mataró i la Fundació Privada Carmen & Lluís Bassat, conjuntament amb el col·leccionista Jean-Jacques Guéron. El Consorci es va constituir el juny del 2008 amb

l'objectiu de contribuir a la preservació del patrimoni col·lectiu i la difusió del coneixement que aquest patrimoni representa.

L'Inconformisme Rus

El decret del Comitè Central del Partit Comunista de l'any 1932, així com el I Congrés d'Escriptors Soviètics del 1934 van definir el "realisme socialista" en el sentit més reaccionari. Tot allò que es considerava art havia de passar pel control de la Unió d'Artistes i del Ministeri de Cultura. L'art innovador, el que no es doblegava als dogmes, només podia arribar al públic mitjançant manifestacions marginals (la més famosa exposició a l'aire lliure als voltants de Moscou que es va dispersar amb l'ajut de bulldòzers).

Des de finals dels anys 60, alguns dels artistes més representatius van emigrar, sobre tot a París. De fet, la revelació dels artistes soviètics anomenats "no-conformistes" o "dissidents", va tenir lloca amb ocasió de la gran exposició organitzada principalment per Chemiakin al Palau del Congressos de París el 1976. Tots els artistes de la Col·lecció Guéron que es presenten a la Nau Gaudí van estar representats en aquella memorable exposició.

En general, els artistes dissidents que van refusar el "realisme soviètic" als anys 60-70 tenen la seva font d'inspiració a l'exposició de Picasso de l'any 1956 a Moscou i Leningrad així com al Festival Internacional de la Joventut del 1957, que adoptaren a l'escenari rus. Aquesta exposició ofereix una magnífica visió de la creació, que per bé que heterogènia des del punt de vista estètic, sorprèn per la seva preocupació constant per no sobrepassar els límits de les arts plàstiques, com passarà més endavant amb les instal·lacions, la fotografia o el vídeo. Els artistes que s'hi presenten són exemple d'una modernitat que es considera hereva de l'avantguarda russa històrica i que amb tot, no té més preocupació que el goig de pintar.

Sobre la Nau Gaudí

Aquesta exposició es presenta en el marc incomparable de la Nau Gaudí de Mataró, el primer edifici que va construir l'arquitecte Antoni Gaudí el 1883, coincidint amb l'any en que va rebre l'encàrrec de la continuació de la construcció del Temple de la Sagrada Família a Barcelona, la seva última obra inacabada. La Nau fou propietat de la Sociedad Cooperativa la Obrera Mataronense i va albergar una nau de blanqueig de cotó, però no es tracta només d'un edifici adaptat als seus usos sinó que també és una manifestació de la manera d'entendre l'arquitectura per part d'Antoni Gaudí i una obra pionera en la seva concepció i en la forma en què fou construïda. A la Nau Gaudí hi va aplicar per primer cop l'arc parabòlic, element clau en la seva arquitectura posterior, tant civil com religiosa. Amb motiu del seu 130 aniversari l'any passat, es va presentar la primera monografia de l'edifici, -"kilòmetre 0"

de l'obra de Gaudí-, a càrrec del crític i historiador de l'art especialitzat en Gaudí, Daniel Giralt-Miracle, qui també va ser comissari de l'Any Gaudí el 2002.

La Nau Gaudí és actualment la seu de les exposicions de la Col·lecció Bassat, un dels fons més representatius de l'art català des de la segona meitat del segle XX. L'esperit de la col·lecció es contribuir, a través de la seva exposició, a l'explicació de la successió de fets i circumstàncies que han dut a l'art del nostre temps.

L'edifici de la Nau Gaudí i les exposicions de la Col·lecció Bassat van rebre quasi 9.000 visitants -8.743- durant l'any passat, amb un increment del 32% respecte l'any anterior, dels quals més d'una tercera part van participar a les activitats organitzades en torn a les exposicions.

L'exposició "Col·lecció Jean-Jacques Guéron. Art inconformista rus" s'inaugurarà el 16 de juny del 2015 i romandrà oberta fins el 10 de gener del 2016. Durant aquest període s'organitzaran visites guiades cada primer diumenge de mes, a les 12 del migdia (juliol, agost i setembre, a les 6 de la tarda) i activitats familiars cada tercer diumenge de mes a les 12 del migdia (juny, juliol i setembre a les 6 de la tarda. A l'agost no hi ha activitat familiar). L'entrada és gratuïta i els horaris de visita són de 18 a 21h de dimarts a diumenge fins el 15 de setembre, i de 17 a 20h de dimarts a dissabte i d'11 a 14h els diumenges i festius. Els dilluns la Nau Gaudí està tancada al públic (www.bassatgaudimataro.cat).

Par més informació: Eugenia Carreres. 661 701 761. eugeniacarreres@gmail.com